

*Джерело: Литовченко Н. Досвід Великої Британії : особливості сплати ПДФО та декларування доходів / Н. Литовченко, Д. Головіна // Вісник Міністерства доходів і зборів України. – 2014. – № 5. – С. 54–59.

Що стосується динаміки наданих пільг з ПДФО протягом 2003–2014 рр. (див. рис. 1), то найбільший їх обсяг становив у 2009/2010 податковому році, що є виправданим за рахунок проведення ряду реформ, спрямованих на покращення добробуту населення країни. Однак за останні роки спостерігається значне зменшення суми пільг, що може бути спричинено потребою у зменшенні видатків бюджету. Зауважимо, що в загальному за досліджувані 2003–2014 рр. населення Великобританії отримало пільг з ПДФО на суму 48,7 млрд. фунтів стерлінгів [3].

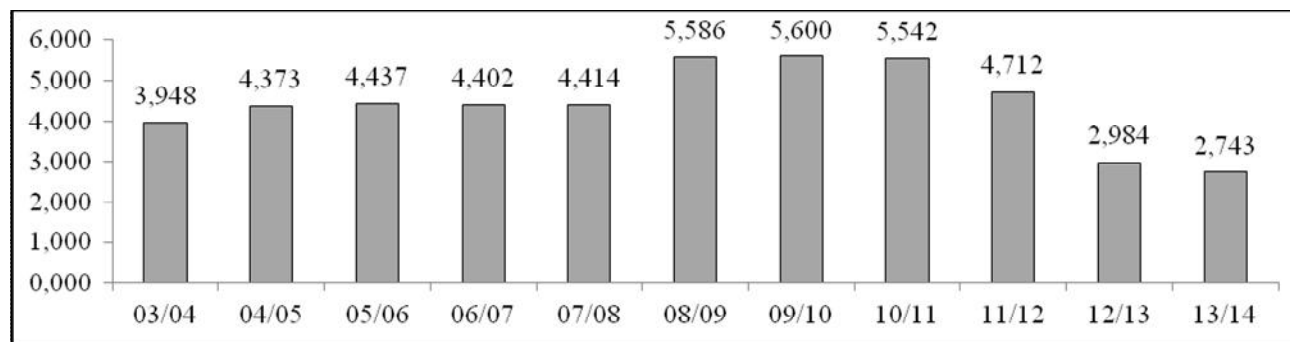

Рис. 1. Динаміка податкових пільг з ПДФО, наданих платникам у Великобританії протягом 2003–2014 рр., млн. фунтів стерлінгів*

*Джерело: The Statistics Portal / United Kingdom HMRC tax credits paid 2003-2014 [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.statista.com/statistics/284369/united-kingdom-hmrc-tax-credits-paid/>

Отже, як висновок можна зауважити, що при реформуванні власної системи оподаткування доходів фізичних осіб досвід Великобританії може виявитися досить корисним та ефективним у вітчизняних реаліях.

Список літератури:

1. Литовченко Н. Досвід Великої Британії : особливості сплати ПДФО та декларування доходів / Н. Литовченко, Д. Головіна // Вісник Міністерства доходів і зборів України. – 2014. – № 5. – С. 54–59.
2. Personal allowances / Chartered Institute of Taxation, 2014 [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.litrg.org.uk/Resources/LITRG/Documents/2014/03/personal-allowances-final-2014.pdf>
3. The Statistics Portal / United Kingdom HMRC tax credits paid 2003-2014 [Electronic resource]. – Mode of access : <http://www.statista.com/statistics/284369/united-kingdom-hmrc-tax-credits-paid/>

Катерина КРИСОВАТА

Тернопільський національний економічний університет

ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ВИЗНАЧЕННЯ КРАЇНИ ПОХОДЖЕННЯ ТОВАРУ

В сучасних умовах не можна недооцінювати роль країни походження товару у здійсненні державного регулювання зовнішньоторговельних відносин. Країна походження товару є інструментом не лише економічного, а й політичного впливу. Залежно від країни походження, товару можуть надаватися тарифні преференції, тобто можуть створюватися умови підвищення або зниження конкурентоспроможності імпортного товару.

Визначення країни походження товару, після прийняття Митного кодексу України від 13.03.2012 р., придбало особливе практичне значення у зв'язку із загостренням економічних і політичних відносин з Росією, підписанням Україною Угоди про асоціацію з ЄС, яка включає в себе економічну частину, що передбачає широке економічне і галузеве співробітництво між учасниками договору, з розвитком світових економічних інтеграційних процесів, поширенням преференційних угод і так далі. Також при здійсненні митно-тарифного регулювання країна походження товару справляє визначальний вплив на вибір

ставки, за якою повинне розраховуватися ввізне мито.

Країна походження товару визначається з метою оподаткування товарів, що переміщуються через митний кордон України, застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, заборон та/або обмежень щодо переміщення через митний кордон України, а також забезпечення обліку цих товарів у статистиці зовнішньої торгівлі [4].

Країною походження товару вважається країна, де товари було вироблено або піддано достатній переробці чи обробці, що дозволило отримати вироби з новими, більш якісними характеристиками. При цьому під країною походження товару може розглядатися група країн, митні союзи країн, регіон або частина країни [3, с. 119]. У визначенні країни походження товару не береться до уваги походження енергії, машин, обладнання та інструментів, що використовуються для його виробництва [4].

Визначення країни походження товару здійснюється на підставі принципів міжнародної практики. Зокрема, правил визначення країни походження товарів, що на сьогодні існують в Україні, враховують положення Угоди про правила визначення походження Генеральної угоди з тарифів і торгівлі від 1994 р. [2].

З метою вдосконалення механізму визначення країни походження товару, митні органи повинні вирішити низку проблем.

За доцільне ввести вартісне обмеження на застосування рахунків - фактур для заявлення країни походження товарів. Оскільки, надання декларацій про походження на основі рахунків фактур, які не мають відміток митних органів про перетин державного кордону є значною проблемою при визначенні походження товарів, імпортованих іноземних країн.

При цьому досить важко правильно визначити походження товару, так як у багатьох випадках виникають сумніви щодо достовірності заявленої інформації, як про країну походження товару, так і про заявлену його митну вартість. Особливо виникають сумніви у разі застосування різних (пільгова, повна) ставок ввізного мита.

Потрібно вирішити питання неперіодичності поновлення даних про реквізити уповноважених органів іноземних країн на видачу сертифікатів про походження товарів (про поштові реквізити ТПП або інших компетентних органів, зразки підписів та печаток уповноважених осіб на видачу сертифікатів про походження товарів);

ДФС здійснювати більш тісну взаємодію зі всіма митними службами іноземних країн, з яких імпортуються товари на митну територію України, у напрямку обміну даними про реквізити уповноважених органів іноземних країн на видачу сертифікатів про походження товарів з метою зменшення можливості підробити підтверджуючі документи;

в повній мірі використовувати електронну систему (спеціальні захищені канали через Інтернет, застосування сканованих зразків підписів, печаток, електронні підписи уповноважених осіб, з подальшою досилкою оригіналів зразків поштою, і т.і.), яка б забезпечувала потрібною інформацією як суб'єктів ЗЕД так і установи, що сприяють здійсненню зовнішньої діяльності, як таке діє в Японії [1, с. 29].

Якщо розглядати зарубіжний досвід, то законодавства європейських країн, як правило, містять певні обмеження щодо найменування місця походження товару. Так, не визнаються місцем походження товару позначення, які хоч і містять назву географічного об'єкта, проте увійшли до загальноновживаного обороту як позначення товару певного виду, не пов'язаного з місцем його вироблення [5].

В більшості країн строк чинності свідоцтва про реєстрацію країни походження товару обмежений, як правило, 10 роками. Але в законодавстві цих країн є правило, за яким володілець свідоцтва може клопотати про подовження його чинності.

У країнах Вишеградської четвірки (Польща, Чехія, Угорщина і Словаччина) Митний тариф застосовується як інструмент стимулювання виробництва та експорту продукції з високою часткою доданої вартості, що практикується на основі використання принципу тарифної ескалації та полягає у тому, що ставки мита підвищуються відповідно до зростання

ступеня обробки товарів.

Зокрема, рівень митного обкладання імпоротної готової продукції в Японії більший за рівень мита на сировину в 10,8 разів, в ЄС - в 7,7 разів, США - в 7,1 разів. В країнах з перехідною економікою тарифна ескалація дещо менша: зі збільшенням ступеня обробки товару рівень тарифного захисту зростає в Польщі в 2,8 рази, Чехії - в 4,5 рази. Приблизно на тому ж рівні знаходиться й тарифна ескалація в Україні: у нас готова імпортована продукція обкладається митом, більшим у 3,2 рази, ніж для сировини [1, с. 29].

Загалом, гармонізація митного законодавства України за вимогами ЄС суттєво просунулася вперед, в тому числі, що стосується визначення країни походження товару. Проте потрібно посилити співпрацю з провідними світовими економічними організаціями, слід аналогічно до країн вишеградської четвірки, які вже пройшли цей шлях, вносити зміни у національне законодавство та використовувати лише ті інструменти митно-тарифного регулювання, які не лише не суперечать принципам СОТ та ЄС, але і здатні захистити економічні інтереси України.

Список літератури:

1. Бабенко І. Японські митні правила / І. Бабенко // Діловий вісник. - 2011. - №2. - С.29
2. Генеральна угода з тарифів і торгівлі від 15.04.1994 р. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: : http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/981_003
3. Митна справа: підручник / А.І. Крисоватий, С.Д. Герчаківський, О.Б. Дем'янюк [та ін.]; за ред. А.І. Крисоватого. - Тернопіль: ТНЕУ, 2014. - 540с.
4. Митний кодекс України від 13 березня 2012р. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: www.portal.rada.gov.ua/rada
5. Право на найменування місця походження товару [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://jurist-online.com/ukr>

Андрій КУЗНЕЦОВ

Одеський національний економічний університет

ОЦІНКА ВПЛИВУ ТРУДОВОЇ МОТИВАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ БАНКУ НА ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ЇХ ДІЯЛЬНОСТІ

У сучасний кризовий період розвитку банківського сектору економіки України банки перебудовують свої системи управління з позицій необхідності збереження фінансової стійкості у поточному періоді та стратегічного розвитку в майбутньому. Серед проблем асиметричного розвитку вітчизняного банківського сектора необхідно виділити диспаритет концентрації фінансових ресурсів і недостатню капіталізацію банківської системи для реалізації завдань щодо виконання стратегії прискорення економічного зростання. Зауважимо, що при вирішенні зазначених вище проблем зростає роль трудової мотивації банківського персоналу, здійснюється переоцінка розуміння її сутнісної природи як ефективної функції стратегічного банківського менеджменту.

Важливо оцінити вплив трудової мотивації працівників на фінансові результати діяльності банків; для виконання цього завдання автором проаналізовано дані фінансової звітності 30-ти найбільших банків України за період 2011-2013 рр. [1].

Таблиця 1

Результати моделювання впливу витрат на утримання персоналу на приріст чистого фінансового результату банків

Незалежні змінні	Залежна змінна – приріст фінансового результату	
	Значення коефіцієнтів	R-значущість
Константа	-10,7280035	0,8092323
Кредити	-10,22253952	0,7685936
Депозити	-21,97735103	0,6592208
Власний капітал	4,735117691	0,8038812
Витрати на утримання персоналу	37,36687322	0,3143967